

Голос України

№ 171 (2418) ■ Четвер, 21 вересня 2000 року ■ Ціна договірна

■ 19 р. до н. е. Помер римський поет Вергілій. Основний твір — епічна поема «Енеїда», яку згодом «перелицював» по-українськи Котляревський.
■ 1648 р. Козацькі полки взяли фортецю Кодак на Запорозжі.
■ 1841 р. У Київському університеті відкрито медичний факультет (пізніше став медичним інститутом ім. Богомольця).
■ 1913 р. В Одесі відкрили консерваторію.
■ 1950 р. Народилась українська балерина Раїса Хилько.

21 вересня

Парламентська хроніка

Звіт уряду не затверджувати до висновків Генпрокуратури

Ранкове і денне засідання 20 вересня
Такого висновку дійшов парламент, розглядаючи звіт уряду про виконання державного бюджету за 1999 рік. У державі торік зріс ВВП, обсяг промислового виробництва на 4,3 відсотка, балансовий прибуток суб'єктів підприємницької діяльності збільшився з 3,4 млрд. до 7 млрд. грн. З'явилися, якщо судити з доповіді міністра фінансів Ігоря Мітюкова, й інші позитивні показники. Чому тоді, допитувалися парламентарії, виявилася наліповорочною державна казна, зростали борги з виплати зарплати, пенсій та стипендій? Доходна частина зведеного бюджету становила лише 32,9 млрд. грн. Майже чотири мільярди недоотримав державний бюджет, майже два мільярди — зведений.

(Закінчення на 2-й стор.).

«Не плутайте Єльцина з Кучмою. В Україні престолонаступництва нема»

Так відповів Президент України Леонід Кучма під час зустрічі з представниками регіональних і центральних ЗМІ на запитання, кого він бачить своїм наступником. Усі чутки про ймовірність дострокових президентських виборів в Україні за російським сценарієм Л. Кучма відкинув навімаши: «Ше й рік не минув, як обрали нового Президента. І я ще не чув заяв потенційних кандидатів про їх бажання балотуватися на президентських виборах. Це більше бажання преси». Л. Кучма наголосив, що для нього як глави держави головне «не політичний імідж, а щоб у 2004 році показники економіки були такі, про які ми мріємо і які плануємо».

Коментуючи плани на ближче майбутнє, Президент України висловив упевненість, що держбюджет на 2001 рік буде прийнято до кінця цього року.

(Закінчення на 2-й стор.).

Три роки на вибоїнах вітчизняного ринку

Колаж Гани ЦАБУТ.

Після реновації виробничі потужності спільного українсько-кореєського підприємства «Авто-ЗА-З-ДЕУ» дають змогу випускати до 150 тисяч автомобілів за рік. Та ці потужності, як відомо, практично не завантажені — реалізація виробленої продукції, як і раніше, залишається головним болем СП. Назавжди позбавить від нього лише випуск конкурентоспроможного автомобіля. Власне, для того і створювали СП, зі скандалами змінювали правове поле автобізнесу в Україні, котре справді потребувало вдосконалення. А результат?

(Закінчення на 6-й стор.).

! У номер

Слава визволителям!

Сьогодні Придесення відзначає 57-му річницю визволення від німецько-фашистських загарбників. Уранці у Чернівці громадськість, колишні фронтовики, воїни шанували пам'ять загиблих солдатів, які звільнили місто на Десні, на Меморіалі Слави на Болдиній горі. У програмі святкування — урочисті збори та концерт в обласному театрі імені Т. Г. Шевченка, виступи зірок української естради, художніх колективів, спортивні змагання на Красній площі обласного центру. Вшанування мужніх захисників відбулося напередодні в усіх райцентрах, багатьох селах Чернігівщини.

Блиск і злидні Шебелинки

Виповнилося 50 років з часу відкриття Шебелинського газового родовища. Його запаси становлять більше третини всіх українських резервів блакитного палива. Півстолітній ювілей справили бурхливо, з розважальними заходами та феєрверками, між якими, щоправда, відбулася робоча нарада за закритими дверима.

(Закінчення на 3-й стор.).

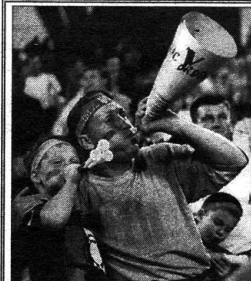
Розпочалась передплата на «Голос України» на 2001 рік

Шановні друзі!
Нагадуємо, що наші видання можна передплатити у всіх поштових відділеннях.

Передплата вартість:
«Голос України» українською мовою (інд. 60955) і «Голос України» російською мовою (інд. 60997) на рік — 45 гривень 60 коп., 6 місяців — 22 гривні 80 коп., 3 місяці — 11 гривень 40 коп., 1 місяць — 3 гривні 80 коп.

Пільгова передплата для ветеранів Великої Вітчизняної війни і праці, осіб, що мають статус ліквідаторів наслідків аварії ЧАЕС: «Голос України» (інд. 40224) і «Голос України» (інд. 40223) на рік — 37 гривень 20 коп., 6 місяців — 18 гривень 60 коп., 3 місяці — 9 гривень 30 коп., 1 місяць — 3 гривні 10 коп.

Умови виграшу заохочувальних призів читайте на 8-й стор.

Спробуй і виграй!

P.S.

Звіт уряду не затверджувати до висновків Генпрокуратури

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Із 43 джерел доходів, як указав голова бюджетного комітету ВР Олександр Турчинов, лише з 17 надійшла належна кількість коштів.

Міністр фінансів назвав низку причин «бюджетної неадекватності». Зокрема, неадекватність бюджетної структури, вексельні розрахунки і взаємозаліки, стара заборгованість, неспроможність збирати нараховані податки (недоїмка) тощо. Два мільярди гривень недонадходжень до бюджету урядовець «списав» на внесення змін до чинного законодавства після прийняття держбюджету-99, зокрема, змін чинного законодавства стосовно складу акцизного збору, реструктуризації боргів цукрових заводів, змін гербового збору тощо. Олександр Турчинов запропонував особливу увагу приділити відсутності належного рівня бюджетної дисципліни (в кожній другій перерві бюджетній установі було виявлено порушення фінансової дисципліни). І загалом, як сказав голова бюджетного комітету, слід, приймаючи Бюджетний кодекс, унеможливити суб'єктивний підхід чиновників до подолу бюджетних витрат і суб'єктивного ставлення до необхідності виконання тієї чи іншої статті бюджету. Ці та інші причини невиконання бюджету-99 спонукали профільний парламентський комітет

негативно оцінити діяльність попереднього уряду і направити матеріали для встановлення конкретних винуватців ситуації.

Підстав для цього — більше, аніж достатньо. Голова Рахункової палати ВР Валентин Симоненко відверто заявив: слід покітати ці системно колективної безвідповідальності. Він нагадав, що, починаючи з 94-го року, Верховна Рада не затвердила жодного звіту уряду про виконання річного бюджету, але ніхто з високопосадовців не поіс за таке господарювання жодної відповідальності, насамперед кримінальної. Разом з тим лише торік попередній уряд прийняв більш як 400 нормативних актів щодо виконання бюджетних показників, яким, як правило, змінювали законодавчі норми (а це прерогатива ВР). За цього уряд, як було сказано, не виконував законодавчі норми, а по-своєму трактував статті бюджету.

Під час виголошення запитів і заяв чимало часу було приділено ситуації із зникненням журналіста Георгія Гонгадзе. Народний депутат Анатолій Матвієвич («Соборність») запропонував створити з цього приводу тимчасову слідчу парламентську комісію. Цю ж пропози-

цію від імені «Відродження регіонів» підтримав Олександр Марченко та соціаліст Іван Бокій. Голова Верховної Ради Іван Плющ дав відповідне доручення профільним комітетам.

На денному засіданні парламентарії розглянули документи про лібералізацію законодавчих норм щодо відповідальності за несплату податків і посуровішення норм відповідальності за користування земельними частками (паями).

Парламентарії обговорили також законопроект про стимулювання розвитку сільського господарства на період 2001—2004 років та зміни до закону «Про металобрухт».

Анатолій БЕНЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОСТАНОВА

Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань про стан та перспективи розвитку туризму в Україні

Верховна Рада України постановила:

1. Провести парламентські слухання про стан та перспективи розвитку туризму в Україні 9 жовтня 2000 року з 15 години в залі сесійних засідань Верховної Ради України.
2. Кабінету Міністрів України до 1 жовтня 2000 року підготувати необхідний інформаційно-аналітичний матеріал про стан та перспективи розвитку туризму в Україні.
3. Комітету Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму запросити для участі в парламентських слуханнях представників органів виконавчої влади, місцевих самоврядувань, туристичних фірм, організацій, здійснюють організаційне забезпечення проведення слухань.
4. Управлінню справами Верховної Ради України здійснити матеріально-технічне забезпечення проведення парламентських слухань.

Голова Верховної Ради України І. ПЛУЩ

м. Київ
14 вересня 2000 року
№ 1942-III

«Не плутайте Єльцина з Кучмою. В Україні престолонаступництва нема»

(Початок на 1-й стор.).

За словами Л. Кучми, на нараді за участю глави держави, Прем'єр-міністра та Голови ВР практично дішили згоди з проблемних питань, і більшість зауважень Президента і народних депутатів ввраховано. Президент вважає прийняття бюджету «політичним актом». Тож його затвердження залежатиме від того, «наскільки єдина і неподільна парламентська більшість у Верховній Раді».

Водночас Президент усвідомлює, що «задовольнити всі сторони бюджетного процесу неможливо». На його думку, бюджет-2001 обов'язково повинен бути бездефіцитним, спрямованим на розв'язання соціальних проблем та на зменшення зовнішньої заборгованості держави.

Президент також розуміє, що новий Податковий кодекс швидко прийняти не вдасться. Однак, як повідомив Л. Кучма, з керівництвом парламенту домовилися так: цього року треба прийняти статті про зменшення кількості податків та зниження податкового навантаження. До прийняття кодексу в цілому нові податкові правила можна запровадити шляхом змін до чинного законодавства.

Діяльність уряду Л. Кучма оцінив «через призму статистики». А вона — позитивна. За підсумками 2000 року очікують приріст ВВП розміром 3—3,5%, тоді як у послідньому парламенті Президент прогнозував 2%. Але, як кажуть, з ВВП до магазину не підемо. Тож глава держави наголосив на потребі реформувати систему заробітної плати, розвивати внутрішній ринок. Президент також розташував усі крапки у розмовах про те, що ніби-

то скоро піде у відставку міністр фінансів Ігор Міткоков. За словами Л. Кучми, така пропозиція справді лунала з боку Прем'єр-міністра Віктора Ющенка ще влітку, під час обговорення кандидатури на вакантну посаду міністра економіки. Однак Президент, прем'єр і Голова ВР на п'ятигодинній зустрічі в Криму не знайшли «достойної» кандидатури, яка могла б виконувати обов'язки міністра фінансів у такий складний для держави час, у розпал бюджетного процесу.

Відповідаючи на запитання про хід переговорів з МВФ, Л. Кучма заявив, що «нам необхідна» співпраця з МВФ. «Питання не в грошах чи кредитах», — сказав глава держави. — Повноення програми розширеного фінансування є сигналом Світовому банку, Європейському Союзу, Європейській Комісії, іншим країнам, що з Україною можна по-нову розпочинати працювати». Президент України очікує, що на засіданні у жовтні МВФ прийме позитивне рішення стосовно України. А ми, зі свого боку, наголосив Л. Кучма, ретельно виконуватимемо свої зобов'язання перед світовою спільнотою.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Дмитра ГАВРИША (УНАН).

Вітчизняні тютюнки на перекурі

У комітетах ВР

Перекур цей та ще й із дрімотою триває вже рік і не дає. Тим часом вітчизняний тютюновий ринок заповнюють продукції з Індії, Туреччини, Китаю, Болгарії, Німеччини і навіть з Ліхтенштейну та Литви... Україна, яка утримувала друге місце з виробництва тютюну серед країн Східної Європи, нині ввозить його близько 80 тисяч тонн, а сама вирощує ледь 800 тонн. Чому?

На це та інші запитання шукали відповіді члени Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин на чолі з головою Катериною Ващуком на візному засіданні, що відбувалося на Закарпатті. Відповіді зводилися до одного: комуся дуже вигідно, щоб тютюн як високорічкову культуру Україна не вирощувала. І це правда. Торік, наприклад, в Україні заведено тютюнової сировини майже на 80 мільйонів доларів...

Галузь звелено нанівше, наголосила Катерина Ващука, і не тому, що раптом зникли факіхи, а земля перестала родити й люди не вміють чи не хочуть працювати. У тютюнове виробництво прийшли величезні інвестиції. Здавалося б, галяу мала розквітнути. Сталося навпаки. З приватизацією тютюнових фабрик широкою річкою поплив в Україну тютюн зарубіжного виробництва. Десятки тисяч людей, які працювали в галяу, залишилися без роботи. Єдина держава у світі, котра дозволяє собі розікші на селу символічне ввізне мито щодо тютюнової сировини — це Україна.

У свою чергу, виробники цигарок платять вітчизняним тютюнкам такі самі символічні суми — дві гривні дев'яносто копійок за кілограм сухого листа. У країнах, де вирощують та переробляють тютюн, введено на законодавчому рівні квоти на використання вітчизняної сировини. У США, наприклад, це — 60 відсотків, у Польщі — 40.

Щодо митних зборів, то в Угорщині вони становлять 60 відсотків вартості ввезеної сировини. У нас митні ставки справді смішні: 2 євро за кілограм сировини.

Водночас наш тютюновий ринок — один з найбільших в Європі. Українці вкурюють щорічно близько 80 мільярдів цигарок. 30 відсотків — це контрабанда.

Торік Президент України Леонід Кучма своїм указом зобов'язав ввести квоту на використання українського тютюну в українських цигарках. Якщо вже палимо, то палимо своє. Указ залишився на папері. Не розроблено жодного нормативного акту, який захищав би вітчизняного виробника.

Тютюнками сподіваються, що народні депутати, наочні переконавшись у можливостях виробничого тютюну та згубності державної політики щодо них, покладають наразі шюму край. За нагодом примусить шляхом реальних ставок ввізного мита, акцизних зборів, відповідних квот і інших заходів шукати сировину для цигарок не за морями-океанами, а на українських землях.

Перекур безсоромно затягнувся...

Іван ГУДЗОВИЙ.

Закарпатська область.

Чи буде особливим «особливий контроль»?

Наша тривога

П'ять днів тривожне очікування новин про зниклого Георгія Гонгадзе не полишає його родичів і близьких, усіх нас, його друзів і колег. Поки що надійшла одна звістка: хтось зателефонував до посольства Грузії, що, за його даними, Гонгадзе нібито перебуває на території Московського району Києва. Понад 80 журналістів підписали відкритий лист до Президента Леоніда Кучми, в якому висловили занепокоєння не лише загадковим зникненням Георгія, а й ситуацією зі свободою слова в країні. Президент дав доручення керівникам правоохоронних органів «узяти під особливий контроль» розслідування цієї справи. На жаль, «під особливим контролем» перебували і розкриття загадкових смертей Вадима Бойка, Петра Шевченка, вбивство Бо-

риса Дерев'янка, інші злочини проти журналістів.

Поки що слідство спирається на дві версії: кримінальну і політичну. Причому правоохоронці на прес-конференції помітно акцентували увагу на першій. Голова виконкому партії «Реформи і порядок» Ігор Гринів (ПРП пообіцяв 25 тисяч гривень тому, хто допоможе в пошуках Гонгадзе) прокоментував цей «акцент» так: «Зникнення будь-якої людини, крім кримінальної справи, але і впененний, що в даному разі кримінал має політичне підґрунтя. Якщо так, то ця справа — за межами компетенції правоохоронців: хай дорують мені за відвертість, вони політичні злочини не розкривають. Не виключено, що доведеться до розстеження підключати громадськість».

Справу журналіста Георгія Гонгадзе кваліфікують ст-94 КК «Зловмисне вбивство».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Від першої особи

Скуповування землі — акт незаконний

Скуповування земельних паїв у селян, до якого сьогодні дехто вдається, — абсолютно незаконний акт, зазначив Президент України. — Той, хто купив паї, має повернути їх власникам без відшкодування затрачених коштів. Бо земля в Україні ще не є об'єктом продажу — вона може лише здаватися в оренду, — наголосив Леонід Кучма.

Платіть. І жодних проблем

На порозі зими

75 відсотків акцій «Рівнеобленерго» належить державі, але згідно з програмою приватизації Фонду держмайна на 2000 рік до кінця нинішнього року підприємство має бути повністю приватизоване. А поки що «Рівнеобленерго» разом з обласною держадміністрацією постійно тримають на контролі питання проведення розрахунків за спожиті електроенергію. І ось результати: за вісім місяців на Рівненщині спожито електроенергії на 84,8 млн. грн. — оплачено 101,4 млн. грн., тобто 119,5 відсотка. Лише за 14 днів вересня

куплено її на 4571 тис. грн. — проплатено 5207 млн. грн. До слова, із передбачених у бюджеті на цей рік 83 відсотків оплати за енергоносії профінансовано 85 відсотків.

На Рівненщині масові відключення електроенергії (за винятком надзвичайних ситуацій), які це було раніше, не проводять: хто платить, той не має проблем. А ось боржники, схоже, сидітимуть без світла. Вже відключено від електропостачання 564 підприємств, які заборгували за електроенергію 14,7 мільйона гривень.

Загалом спроби уряду навести порядок у ПЕК люди сприймають з розумінням, бо відчутно поліпшилася ситуація на енергетичній області, а на порозі — зима.

— Покращилася соціальна атмосфера в колективі Рівненської АЕС, — каже генеральний директор ВП «Рівненська АЕС», ветеран енергетики Володимир Коровкін. — Скорочено заборгованість у зарплаті, яка сягала більше півроку, вирішено проблеми із забезпеченням двох енергоблоків ядерним паливом, відновлено роботи на будівництві четвертого енергоблока.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

За видатні заслуги

Національний університет імені Тараса Шевченка відзначає чергову річницю. Це не кругла дата, та все-таки вона стала цікавою тим, що ректору Віктору Скопенку було вручено премію ім. Вернадського. Цю премію заснував Фонд інтелектуальної співпраці «Україна — XXI століття», який очолює народний депутат України Богдан Губський. Їй призначають видатним діячам науки, виробництва, освіти і культури України. Цьогорічними лауреатами стали академік Борис Патон, Микола Амосов, Олександр Возіанов, Іван Дзюба...

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Проблема

Блиск і злидні Шебелинки

(Початок на 1-й стор.).

Хоча видобуток газу за останні десятиріччя падає — так у 90-му році свердловини давали майже 12,5 млрд. кубів газу, а минулого наполовину менше — родовище залишається перспективним.

Тим часом Харківська область, як і колись, обмежена у споживанні блакитного палива найсуворішими рамками ліміту. Зокрема, низку жилих масивів Харкова вже кілька днів цілком відключено від газопостачання. Головна причина — несплати. Боргі регіону, що перевищили 370 млн. грн., перешагнули на совість бюджетників та побутових споживачів. За теперішніх середніх зарплат майже мало хто поспішає оплатити тарифи за комунальні послуги, які підсховають до рівня світових. А поки що дефіцит відчувається у всьому. Немає достатньої кількості мазу, немає вугілля, немає інших енергоносіїв. Та ж місцева Змішська електростанція сидить у так званому графіку «роботи з колес»: 60 тис. тонн вугілля, що їх припасли до нинішньої зими — крапля в морі у порівнянні з мільйонном тонн, які було нагромаджено до зими 90-го року.

Микола КОСІЙ.
Харківська область.

Власність

Знову в бій за Ілліча

До кінця року Фонд держмайна України планує виставити на комерційний продаж 25-відсотковий пакет акцій ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча» — одного з найбільших у країні виробників чавуну, сталі та прокату.

Однак на шляху цих планів стоїть прийнятий Верховною Радою у першому читанні законопроект про особливості приватизації ММК імені Ілліча, згідно з яким державною часткою акцій у 50 відсотків мають володіти члени трудового колективу поза будь-яким консорцієм.

Президент України Леонід Кучма резонно зауважує, що це рішення суперечило б стратегічній програмі приватизації в країні. Оскільки, за його словами, і держава, і колективна власність — той саме колосся. Однак він закликає уважно розібратися з цим питанням і не заперечує того, що власником комбінату може залишитися трудовий колектив.

Якщо вже розбиратися, то варто, мабуть, запитати у ФДМУ, що спонукало його до поділення державної частки акцій. Чи не проблеми, пов'язані з виконанням приватизаційних планів щодо надходжень до держбюджету? Адже не вдалося продати акцій Харківського трубного або Кримського содового заводів. І якщо такі самі проблеми постануть із продажем блокуючого пакета ВАТ «ММК імені Ілліча», то ФДМУ виправдає парламентський вето. Звісно, це з паркин гіпотез. Оскільки законопроект — це не закон, а після репліки Президента, може бути, такі ніколи і не стане. Принаймні задачку про те, як нафетичні приватизувати вождя, розв'яжуть спершу депутати.

Сергій ВЛАД.

Що робити? Зникла посада!

Кабінет Міністрів подав на апеляцію рішення Печерського райсуду щодо поновлення на посаді экс-глави НАК «Нафтогаз України» Ігоря Діленка, звільненого 5 вересня на підставі наказу по компанії. «Інтерфакс-Україна» з посиланням на прес-секретаря першого віце-прем'єра Юрія Єханурова повідомляє, що для апеляції вистачило одного запитання юристів Кабміну, адресованого правосуддю: «Яким чином поновити Ігоря Діленка на посаду, який немає?» Печерський райсуд вочевидь спантеличений, бо натомість однієї посади в. о. голови правління вже стоїть посада: заступник міністра палива і енергетики — голова правління НАК «Нафтогаз України».

Осінь. Час купувати шубу

Виставки

Щоб вибрати собі хутряну або шкіряну одяжку чи взуття, киянам і гостям столиці не треба об'їжджати усі міські базари та магазини. Можна завітати до Українського дому, де проходить Міжнародна спеціалізована виставка «Світ шкіри та хутра. Вузтця. Експо». Відтепер така акція відбуватиметься двічі на рік. Восени і навесні. Серед більш як 60 учасників переважають вітчизняні підприємства, хоча представлені виробники Росії, Молдо-

У Пущі-Водиці радились ядерники

Упродовж двох днів у Пущі-Водиці тривала міжнародна конференція Українського ядерного товариства. Дискусії знову спалахнули довкола безпеки поводження з радіоактивними відходами і відпрацюванням ядерним паливом, яке Україна переробляє в Російській Федерації. Інакше кажучи, довкола будівництва сухих сховищ відпрацьованого ядерного палива, що є пріоритетним напрямом відповідної державної програми. Адже від багатьох рішень ядерників залежить ступінь довіри населення до атомної енергетики.

ви, Туреччини. Вхід вільний. Вивідувачі море. Але мало хто купує — придиляються. Денце у павильонах і не приховують. «Наші товари» для грошовитих покупців. Іншим також варто подивитися, щоб мати уявлення, що можна купити. Людино біля експозиції івано-франківської хутрофрміи «Тисмениця», де крім відносно дорогого одягу з норки, каракулю, нутрії тощо представлені модерні шуби із звичайнісінького кроля, фарбовані у найрізноманітніші кольори.

А взагалі добре, коли хтось купує. А хтось — продає. Значить, життя триває.

Уважаемые граждане Республики Беларусь, проживающие в Украине!

15 октября 2000 года состоится выборы в Палату представителей Национального собрания Республики Беларусь. Приглашаем вас принять участие в голосовании, которое состоится с 8.00 до 20.00 15.10.2000 г. на избирательном участке, расположенном в здании Посольства Беларуси по адресу: г. Киев, ул. Январского восстания, дом 6.

Соблажем, что в соответствии с Избирательным кодексом Республики Беларусь вы сможете также проголосовать досрочно с 10 по 14 октября с 10.00 до 14.00 и с 16.00 до 19.00 по тому же адресу.

Участковая избирательная комиссия.
Тел.: (044) 293-33-29; 290-28-76; 290-82-13.

Спорт

Україна — СЕРЕД ЛІДЕРІВ

Що не кажи, українські атлети досить успішно виступають на Олімпіаді в Сідней. Порядували ведосицистів-трековиків, які вибороли срібні медалі у командних перегонах переслідування, випустивши вперед лише збірну Німеччини. Цей високий результат здобували: Олександр Феленко, Сергій Червяковський, Олександр Симоненко та Сергій Матвеев.

На час написання цього матеріалу в активі України було сім медалей. І вона входила до чільної десятки в командному залку. Є у нас тепер і бронзові нагородники. Олександр Береш був третім у абсолютній першості гімнастів. А на велотурі таку саму нагороду у спринті виборола дугачанка Ірина Янович.

Спортивна гімнастика. Жінки. Командні змагання. Румунія: Стрільба з лука. Жінки. Ю Мі-Ін (Корея). Стрільба пневматична. Жінки. Довільна гімнастика. 50 м з трьох положень. Ренате Мауер-Розанска (Польща). Траншейний стенд. Стрільба дуплетом. Чоловіки. Річард Фолс (Велика Британія). Фехтування. Жінки. Шпа. Командний турнір. Росія. Важка атлетика. Чоловіки. До 69 кг. Лінс Бейлінг (Китай). Дзюдо. Чоловіки. 63 кг. Северини Валентина (Франція). 81 кг. Макато Токімота (Японія). Плавання. Чоловіки. Брас. 200 м. Доменико Фіораванті (Італія) — 2.10,87. Вільний стиль. 100 м. Пітер ван ден Хогенбанд (Нідерланди) — 48,30. Жінки. Батерфляй. 200 м. Міслі Гайман (США) — 2.05,88. Вільний стиль. Естафета 4 X 200 м. США — 8.57,80.

Погода — англійська, гра — динамівська!

Футбол. Ліга чемпіонів. Груповий турнір. Другий тур.

Група Е. «Депортиво» — «Гамбург» — 2:1.
«Ювентус» — «Панатінаїкос» — 2:1. Група F. «Баварія» — «Рейсборн» — 3:1. ПСЖ — «Гельсінгборг» — 4:1. Група Н. «Бенікаш» — «Барселона» — 3:0. «Ліде Юнайтед» — «Мілан» — 1:0.

Група G. «Андерлехт» — ПСВ. 1:0. Делене, 80.

«Динамо» (Україна, Київ) — «Манчестер Юнайтед» (Англія). 0:0.
«Динамо»: Шовковський, Халкевич, Головко, Ванчук, Димитрач (Болгар, 83), Калалде, Бельякшин, Шаньшкін, Деметрадзе (Кузьмичов, 68), Гусін (Федоров, 87), Несмачний.
«МЮ»: Ван дер Гоув, Нейсміллі, Ірвін, Йонсен, Бекхем, Батт, Коул (Солскайвер, 78), Гітз, Кін, Йорк (Шерінгем, 67), Сільвестр.
Арбітр — Кім Мілтон Нільсен (Данія).
19 вересня. Київ. НСК «Олімпійський». 11 градусів. 70 000 глядачів.

«Манчестер Юнайтед» — 4 очки, «Андерлехт», ПСВ — по 3, «Динамо» — 1. Напередодні матчу, спалахнувши з журналістами, один із наставників киян Анатолій Пузач сказав, що гравці «Динамо», можливо, і поступаються в майстерності «МЮ», але цього не можна сказати про функціональну підготовку. Вона у динамівців на належному рівні. Що й підтвердив послідовно.

Український чемпіон своєю грою заслужив на найвищу похвалу. Після серії прикрих невдач постріями від нуля (очевидно, своєрідний вияв згуртованості і бойового духу) пілончик Валерія Лобановського (слава Богови, він одужав), показав, що разом із початком дозвілля у швидкоплинності, бажаності, бойовистості наші хлопці переважали зірковий «МЮ». Мало того, гості практично не створили жодного посприямуючого голювого моменту біля воріт Шовковського. Адже і Олександр, і динамівська оборона цього разу зіграли впевнено і класно. Ось чому не змогла роззудитися ударна сила манкуніанців — Бекхем, Йорк, Коул. Хоча ой як хотіли вони підібрати ключі до динамівських воріт. Та ім просто не дали зробити цього.

Натомість «Динамо» кілька разів було ближче до чеху. Згадаймо хоча б два постріли Шаньшкіна, які кинули у хрестовину і штангу. А епізод, коли помилувся воротар гостей і м'яч влітів до Кузьмичова. На жаль, молодий форвард не зміг пробити по порожніх воротах. Але його триумфі, сподіватимемося, ще попереду.

Отже, один з найбагатших клубів світу, схоже, був задоволений, що все так закінчилося. А його головний тренер сер Алекс Фергюсон схвально відгукнувся про господарів. Нам більше вдалося гра в першому таймі, — сказав він. Але після перерви здорово діяли динамівці і мали перевагу. За таких умов, буду впевненим, нічийний результат мене цілком влаштує. «Динамо» — дуже сильний і авторитетний клуб, це він підтвердив сьогодні.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Кубок України. 1/16 фіналу. «Полісся» — «Ворскла» — 2:1. Матч 1/8 фіналу відбудеться 3 вересня. Заступачі: ФК «Львів», «Чорноморець», «Закарпаття», «Шахтар», «Металіст» — «Кривбас», «Дніпро» — «Металург» Зп, «Полісся» — «Металург» Д, ЦСКА — «Нива», «Сокіл» — «Металург» М, «Спартак» — «Таврія».

ПОЛІТИКА

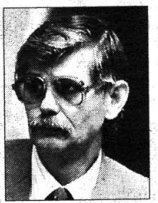
Народ і мова

«Голос України», 21 вересня 2000 року, № 171 (2418)

«А гвалту! А куту!»
Т. ШЕВЧЕНКО.

Нотатки з приводу

Коли сесія Львівської міської ради приймала ухвалу про захист звукового середовища в місті, мені набило слово в її обговоренні. Я намагався зосередити увагу коллег — міських депутатів — на двох аспектах. Перший: *ухвала, яку вони сьогодні приймуть, негідно стане предметом уваги людей далеко за межами не лише Львова, а й України, а найпаче — викличе кривотлумачення у наших літніх сусідів.* (Так і сталося, зауваж мені!) *Тому ухвала має бути досвід політики, а не перелічення. Звідси — другий аспект: у ній не повинно міститися жодних заборон, які потім змушували б нас щось комусь пояснювати чи, тим більше, перекладати в нас щось комусь виправдовуватися.* Зафіксуємо в ухвалі тільки позитивні моменти, які випливають з наших конституційних засад.

Я зачитував на сесії конституційні норми, які стосуються мовної політики держави. Зачитував їх і тут. У шпигувальницькій статті 10, частини 1, 2 сказано: «Державною мовою в Україні є українська мова».

Держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України».

То забезпечує держава всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України? Кожен, навіть відвертий ненависник нашої мови, скаже без вагання, ні, не забезпечує. Але ж Конституція — основний (себто — найвищий) закон кожної держави. До того ж це закон прямої дії. Усі інституції влади, що діють від імені держави, зобов'язані його виконувати. І жодних правочинів, як і питань, суджого, функціонування української мови (чи розроблена відповідно до нього програма дій) повинен починатися словами: «На виконання вимог статті 10, ч. 1, 2 Конституції України...» І далі те, що ви хочете запровадити. І жодних заборон!

Може передбачити скрієлені в іронічній посмішці обличчя деякого з нинішніх супердержавників, а може і стилістичні недоліки «на виконання» чергових вимог чергового компартійного цесковського пленуму. Але, доброді, якщо зважити, з ким маємо справу, ваша іронія виявиться зайвою.

Одначе десятою статтею Конституції обов'язок держави щодо захисту, розвитку, утвердження української мови не випливає. Однією з статей щодо цього міститься тільки конкретні зобов'язання: «Держава сприяє консолідації та розвитку української нації, її історичної свідомості, традицій і культури, а також розвитку етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності всіх корінних народів і національних меншин України». З приводу цього конституційного положення існують законні запитання: сприяє Українська держава консолідації та розвитку української нації, її історичної свідомості, традицій і культури чи ні? Знову з сумом доводиться констатувати: ні, не сприяє. Корінними народами в Україні є український і кримськотатарський. То сприяє Українська держава розвитку етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності цих корінних народів? І це раз — ні, ні, ні! А має сприяти, дотримуватися Конституції.

Може, в кращому становищі в нас національні меншини? Адаж про забезпечення їхніх мовно-національних прав ідеться і в зазначеній повністю статті 11, і в третій частині статті 10 Конституції, яку нагадував також: «В Україні гарантується недискримінаційне, виключення з захисту російської, інших мов національних меншин».

Розглянемо це положення на конкретних прикладах. Під час візиту Прем'єр-міністра України В. Ющенка в Болгарію раптом з'ясувалося, що занована в минулому столітті болгарська гімназія в місті Болград біля Ізмаїла проводить тепер навчання дітей російською мовою. Мені доводилося в цьому болгарському містечку на півдні України, в Причорномор'ї. Його розбуждали болгари, що втікали з своєї Батьківщини від переслідувань Османської імперії. Гімназію вони занесли і оберігали як національну святыню, або не загинула тут, на нових землях, їхня мова, культура, історична пам'ять. Ми, три студенти-літвець Львівського університету, іздили люди за сприяння нашого викладача — болгарина Миколи Дем'яновича Малиарчука на мовну практику, для вивчення живої болгарської мови. А тепер, виявляється, ця гімназія російськомовна? То що ж з нами всіма відбулося? Те, що представники уряду України й Болгарії підписали угоду про новий статус гімназії, а це відтепер навчання вестиметься болгарською мовою з вивченням української (державної), можна назвати актом відновлення історичної справедливості. А хіба аналогічні акти не треба здійснювати в Криму щодо корінного кримськотатарського народу? Приклади можна продовжити, і кожного недовбрати зличливо, який здійснює з цього приводу гвалт і галас, скажемо культурно: суспільно, ми лише виконуємо вимоги нашої

Конституції. І спокійно та послідовно подержуємо справу відновлення історичної справедливості. І не треба впадати у крайнощі, приміром, виганяти з України російського посла. Бо посол саме тому й називається послом, що виконує волю того, хто його послав. Ну виїде з України пан Іван Абоімова, а вони приїдуть на мійшорі Абоімова, який так само реалізовуватиме волю посла. І питання зовнішньої політики своєї держави, як і проголошує захист «росуказячного населення». Нехай собі. А мій робимо себе. У нас це є конституційна норма статті 24, в якій передбачено, що в Україні «не може бути привілеїв чи обмежень... за мовними або іншими ознаками». То чому мене (нас усіх, українців) обмежує на всій території України «за мовними ознаками», позаяк я і всі ми всупереч статті 10 Конституції не зустрічаємо «функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України»? Чому обмеження за мовними ознаками мерилять не лише представники корінного в Україні українського народу, а також корінного народу кримськотатарського і всіх національних меншин, натомість відсилає за мовними ознаками користуватися лише одна національна меншина — російська? У тоталітарні часи комуністичного режиму тотального зрощення і вигнання з рідної землі, крім корінного українського народу, знав корінний в Україні кримськотатарський народ. Тодішній російський грецька, гагаузька, вірменська, єврейська та інші. Щодо трьох перших з перелічених, то асиміляція відбулася, незважаючи на те, що вони компактно проживали на українській землі. Більш-менш зберегли свою національну ідентичність і вою поляки, угорці, молдавани, румуни. Отож наше нагальне конституційне завдання — «сприяти розвитку етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності всіх корінних народів і національних меншин України». Те, що відбулося з гімназією в Болграді, має стати початком. Таке явище, як «росуказячне населення», — це ганебний рудимент колоніального придурення Російського імперією (і царською, і комуністичною) етнічної, культурної, мовної самобутності усіх неросійських народів.

Висловлю на перший погляд парадоксальну думку: захисту етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності потребує і сам російський народ та його національні (нібито російськомовні) меншини в колишніх совєтських республіках. Багато хто з нас, сучасних українських інтелігентів, вивчив у школі та вузів російську мову, літературу, образотворче мистецтво, музику, знайомий з російським кінематографом і естрадою. Мені поштовхало до слуху декільх відомих російських філологів і літературів у Ленінградському університеті. Знаю не лише класику, а й сучасну російську літературу, як творчість письменників-шестидесятників, яких називали «деревенські» (Распутін, Астаф'єв, Белов та ін.). У кожного їхнього творі — бачилося знищення традицій, історичної пам'яті, самобутної духовної культури російської нації, і коли на вулицях Львова, в наших кафе й автобусах, чуємо російськомовний шлігер «Убави, лідетра сукі, замечай! або «Все ми, бабачи не лише українське середовище нашого княжого міста від цього нахабного паскудства, хочеться, аби й російська культура очистилася від цієї скверни. Скептики можуть заперечити: влучно-лічяні паскуди вульгарність — неодмінний атрибут терпіння, мені, українцям, «б' доводиться мати собі своє паскудство для себе, у нас і цього вистачить. Але мені пригадується вислів Віктора Распутіна: Якій Пушкін вивчався не на піснях Оркни Родіонівна, а в відомих сучасних російськомовних співаках (і співаків), з нього виріє би не Пушкін, а Дантес. Що може заперечити, що наймасовіше учасники російської субкультури — себто естради, телесеріали, газетна публіцистика, ба навіть театр і література, не є традиційно російськими, хоч і звучать російською мовою? Комуно-ім-

перській програмі утвердження єдиного рідного народу на базі переходу всіх націй на російську мову даються взнаки посогодні. Даруйте за нескромність, але тут мені видається доречним зачитувати свою власну думку, висловлену ще в червні 1989 р. у статті «Двоазиччя чи безазиччя?», що надрукована була тоді в журналі «Дзвін»: «Хібно думати, що діяв би, який поубовжають синіхос почуттів до рідної мови й культури, стають чимось натурком... Кількісні забачення будь-якого народу за рахунок припливу денационалізованих мас інших народів загрожують поглинути, деформувати, перетворити національний характер, культуру народу, який забачується таким чином». Асимілятори піддаються асиміляції з такою самою силою, як і асимілювані. В цьому основна причина розпаду всіх імперій, починаючи від наймогутнішої в античному світі Римської і кінчаючи наймогутнішою у новітні часи Російською.

Мені ніколи не було чужим гасло, висловлене одним із основоположників сучасного націоналізму Миколою Міхковським: «Україна для українців». Я тільки розширю його сучасним змістом: в Україні всі мають бути (стати) українцями. Повноправними (і повноцінними) громадянами держави. Без запровадження української мови в усі сфери суспільного життя цього досягнути не можна. Що не знає мови народу, серед якого живе, той або нічого, або тимчасовий наймає, або ж купує. Усі ці категорії врешті-решт тимчасові. Це не моя думка, я її копіює вчитав (здається, не в Маркса?).

Отож, що зобов'язані робити державні інстанції, які відповідають за функціонування культури (чи ідеології в шлюму)? Без сумніву, мають рацію ті, хто пропонує створити на державному рівні урядову комісію, аби закласти індустрію української культури, а мови стало вигідним і необхідним. Насамперед в Україні має стати вигідним заняття видавничим, естрадним, аудіо- і відеобізнесом тощо. Одначе не можна погодитися з думкою, яка стала в нашій журналістській панішю, що, мовляв, чим «менше держави — тим більше свободи, демократії, вища якість ЗМІ». (Важко «Київське ведомості», 13.07.2000 р.) Поміляється цього разу талановитий і впливовий журналіст Кімітан. Так мудрі люди у світі не роблять. Ось, наприклад, у березні 1996 р. уряд Республіки Франції прийняв постанову на захист французької мови та культури, в якій сказано: «Французька мова становить основу історичної культури і національної спадщини; це те надбання, що є спільним для всієї франкомовної спільноти. Будучи істотним інструментом суспільної згуртованості, вона відночас є одним із винятково важливих елементів духовного ореолу нашої країни. Діяльність уряду повинна мати на меті збереження за нею цієї ролі. Так є сфера державної політики використання французької мови».

Це уроки, які і нам необхідно засвоїти, а саме: мова — основа національної культури і національної спадщини (і в нашій Конституції ці поняття визначено як історична свідомість, традиції, самобутність, без яких немає ніякого народу, ані держави); мова — інструмент суспільної згуртованості, єдиної мовної спільноти, консолідації суспільства, до яких ми беззастанно закликаємо, але так і не спромоглися збагнути, що саме мова має стати основою національної державотворчої ідеї); мова — винятково важливий елемент духовного ореолу країни (тобто свідості, адже ореол у зображенні святих на іконах). У Франції французи стави і стають мільйони громадян, які не є етнічними французами за походженням. Як вони сконсолідували б своє суспільство в одну цілість, якби не французька мова? Їхня урядова постанова з мовної політики має конкретні форми втілення у всіх сферах суспільного життя, зокрема і в ЗМІ. Ми маю розуму французів, які вважають свою мову ореолом нації і беруть її як святыню, як найхотівший духовний скарб народу! Але мова, як основоположний елемент культури, нерозривно пов'язана з територією побутування, себто з рідною землею, її природою, ландшафтом, людьми — носіями мови. Коли немає одного мови, країні втрачає свій особливий характер, культурну, традиції, бо мова і земля — невіддільні. «Я переконаний у тому», — писав авторитетний знавець мовних справ К. Паустовський, — «що для шкваловитого оволодіння російською мовою, для того, щоб не втратити відчуття цієї мови, потрібне не тільки вивчення мови, а й постійне спілкування з нимами і дісами; водами, старими вербами, з пересмітом птахів і з кожною квіткою, що хитє головою з-під куша ліщини». Паустовський знав, що говорив. Він жив у різних мовних

середовищах, зокрема і в нас, в Україні, отож, щоб не втратити відчуття рідної йому російської мови, вважав за конче необхідне спілкуватися не лише з першотворчими її носіями цієї мови, а й з російською природою. А що доприказати про тих, для кого російська мова ніколи не була рідною, хто не перебував в її простих російських людей, а навчався з блатного («прикольного») жаргону сучасної естради, хто ніколи не купався у стійкій російській простонародній мовній морі, ані навіть у природних водах російських річок, не бачив, які тіхори на російськомовній невід полями Росії, не збирав грибів у російських мурах, не чув співу російських солов'їв (українське небо й солов'ї інанші), шуму берези й ліщини, але все-таки запевняє, що українська мова йому не потрібна. Що таке його російська мова в Україні і його російськість узагалі? Це — покурч.

Саме до такого розуміння суті мови нахилить нині в усьому світі. Повторюю: навіть в одномовних країнах. Уряд Англії вважав наслідком прийняття в січні 1995 р. закону про захист своєї інформаційного (в тому числі теле- і радіо) простору від нашествия також англійськомовних американських сусідів. Бо держава мусить дбати про захист своєї національної культури і свого вітязинного виробника інформаційної та культурологічної продукції. Бо культура, що твориться англійською мовою в США, це не та сама культура, яка твориться англійською мовою в Англії, а тим паче англійською мовою в Канаді. Це — аксіома. Аналогічні розмежування є в Австрії та Німеччині, які творять свої національні культури німецькою мовою.

Або ще приклад. Державна політика мови чотирьох національних мов і куш турчотів чотирьох корінних етнічних груп вважав у 23 кантонах Швейцарської Конфедерації, випрацьована і діє, як швейцарський годинник. Держава чітко здійснює свою мовну політику в галузі освіти, культури, в державних установах, у засобах масової інформації. Мета цієї політики продиктована двома суспільними потребами: по-перше, «можливість забезпечити членів безперешкодного спілкування» людей у всіх сферах господарського, суспільного, політичного життя поміж усіма мовними спільнотами краю (але наголошую — це стосується лише корінних націй краю, мови яких є державними), по-друге, бажанням підтримувати мовне й культурне різноманіття у суспільстві, а також «можливість управління корінних етнічних груп. Досягнення першої потреби полегшуватиме об'єктивними умовами життя цього багатого і прекрасного краю — особливості суспільних стосунків у їхній державі полягає у вимозі обов'язково знати мови всіх чотирьох етносів. Друга — обумовлена душевною делікатністю людей. Вони, на щастя, завжди знали, що це не була «культура» панування швейцарських Габсбургів, уже й забули, то таке — зневага національних почуттів людини на власній предківській землі. Мудрі люди, мудро і дошлюбно вправляючись суспільно? Державну мовну політику в Швейцарії здійснюють спеціально створені для цього державні установи, зокрема Федеральна управління мовних питань. Як це відбувається? Чи не повинні ми разом з вами здійснювати це? Насамперед потрібно у відповідності з Конституцією України всі законодавчі акти держави й місцевого самоврядування та практичні дії, що з них випливають. Скажемо, закон про підприємницьку діяльність у нас прийнято тоді, коли ніхто й не міг уявити, що це буде Українська трагедія у львівській кат'ярні «Царська кава», що спричинила загибель Ігоря Білозіра — виразника сучасного національного пісенного дулу українства, не сталося б, якби ми привели у відповідність до конституційних вимог умови надання ліцензій на обслуговування наших співвітчизників, а не закладів аналогічного типу на всій території України. Ви, шановні наші підприємці, обслуговуєте нас транспортними перевезеннями, насичуєте наші шлушки своєю кавою та іншими смакотами в наїдаках і напоях, але ж на додаток ще й хочете обслуговувати нас культурно. Тому куче влякуйте музику. Будь ласка, але виконайте про те, чому вимоги статті 10 і 11 Конституції України. Інакше — вашу ліцензію буде анульовано. І все. І не треба розбавляти про свободу, демократію, утистки когось у чомусь. Держава мусить умови захищати свої конституційні засади. Інакше, що то за держава? Розгуд демократії насправді — ніяка не демократія. Це святий діалог цивілізованих людей. Ми його вважали аналогічним до того, що відбувалося в Україні. Уряд В. Ющенка зокрема запроваджував у життя конституційні засади щодо мови й культури, чому, зокрема, підпорядковано працю вище-перм'єр-міністра з гуманітарних питань академіка М. Жулинського. Допоможімо їм у цьому. Без гвалту і кучи.

Михайло КОСІВ,
народний депутат України.

Що зобов'язані робити державні інстанції, які відповідають за функціонування культури?

Між минулим і майбутнім

Сьогодні, у День незалежності Вірменії, в Києві на території Міжнародної кадрової академії відбудеться офіційна церемонія закладення і освячення фундаменту вірменської калцції. Ця подія приурочена до 1700-річчя прийняття Вірменією християнства як державної релігії. А напередодні свят на блік-опитування «ГУ» поновилося віцеполіти Надзвичайний і Повноважний Посол Вірменії в Україні Грач СІПВАНЯН.

— Що ви вважаєте візитною картою нинішньої Вірменії?
— Незмінним символом нашої країни є гора Арарат, а візитною картою нині, незважаючи ні на що, залишається вірменський коньяк.
— Що є в Україні такого, чого немає у Вірменії, і навпаки?
— Це Чорне море в Україні і озеро Севан у Вірменії.

— Найбільша трагедія і найбільший успіх для вашої країни в цьому році?
— Після торішніх трагічних подій у парламенті, завдяки зусиллям керівництва Вірменії, вдалося заборотити розколу суспільства і стабілізувати внутрішню ситуацію, відновити довіру міжнародної спільноти до нашої країни. Це і є найбільший успіх, який відвернув цілком реальну загальногромадянську трагедію.

— Що залишилося назавжди в минулому Вірменії і чого хочеться позбавитися тепер?

— Широ сподіваюся, що ми назавжди залишили в минулому тоталітарний метод управління суспільством і нетолерантний спосіб мислення. А нині ми в змозі позбавитися ілюзії, яка й досі побуває в суспільстві, що хтось інший ліпше за нас розв'яже наші проблеми.

— Чим Вірменія хотіла б зустріти в наступному році десятиріччя своєї незалежності?

— Такими сприятливими економічними і соціальними умовами, які дали б змогу нашим співвітчизникам, котрі в останні роки через різні причини виїхали з країни, повернутися на батьківщину.

Яна СТАДІЛЬНА.

Китай — великий, «Руслан» — теж великий. Можна домовитися

Україна і Китай готують програму співробітництва в галузі авіабудування, повідомив журналістам на прес-конференції в Києві генеральний конструктор АНТК ім. Антонова Петро Балабуєв. «Це спільно продумана програма, можливо, ми про щось домовимося конкретно», — зазначив він, уточнивши, що українська сторона має намір репрезентувати в листопаді на міжнародному авіасалоні у Чжухай (Китай) новий транспортний Ан-70 і важкий транспортний Ан-124 «Руслан». «Китай — країна велика, і їй такий літак по кишені», — сказав, за повідомленням агентства «Інтерфакс-Україна», Петро Балабуєв, маючи на увазі «Руслан».

Історична жінка?

Безпрецедентне рішення прийняла 41-річна незаміжня іранка Фарах Хосраві. В історії Ісламської Республіки Іран це перша жінка, яка заявила про своє бажання взяти участь як кандидата у президентських виборах. Вони мають відбутися 2001 року. Хосраві є генеральним секретарем товариства «Іран завтра», що вважається об'єднанням правого спрямування, і має дипломи про вищу освіту в галузі управління і планування. До сьогоднішнім єдиним кандидатом на посаду президента Ірану був нинішній — Мохаммад Хатамі.

Оптимізм МВФ поділяють не всі

У Празі відвідала осінь сесія Міжнародного валютного фонду й Світового банку. Більшою 18 тисяч експертів і майже 180 країн обговорюватимуть цілу низку проблем світової економіки, в тому числі питання про списання боргів країнам, які розвиваються.

У приуроченій до сесії доповіді МВФ заявляє, що з оптимізмом дивиться на перспективи світової економіки. Програмю передбачає на зустрічі міністрів фінансів країн «великої сімки». Вони, зокрема, обговорюватимуть такі болючі теми, як стрімке зростання цін на нафту і падіння курсу єдиної європейської валюти євро. Плановано, що в суботу участь у роботі сесії візьме Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко.

Робота форуму супроводжується численними громадянськими протестами, учасники яких звинувачують провідні фінансові інституції світу в односторонній підтримці індустріальних держав на шкоду країнам, котрі розвиваються.

Цікаво, що молоді люди із десятків країн, які іменують себе противниками глобалізації, уже кілька місяців обговорюють деталі своїх дій у Празі з допомогою, мабуть, найпоширенішого і найдомокаратичнішого інструменту глобалізації — Інтернету.

Держдепартамент США порекомендував співгромадянам про всяк випадок утриматися від поїздки до чеської столиці в дні засідань МВФ та СБ. З такими закликами раніше звернулися до своїх читачів і кілька впливових європейських газет.

Олег ДЕНИСОВ.

На фото АПІ: пражські банки закривають вікна офісів. Від гріха подалі...

Жириновський хоче бути ведучим

Віце-спікер Держдуми від ЛДПР Володимир Жириновський запропонував свою кандидатуру як ведучого телепрограм, які виходять на російському ТБ. Про свій намір він заявив на парламентських слуханнях з проблем телебачення і радіомовлення в РФ. Жириновський, передає «Ехо Москви», розкритикував деяких журналістів і запропонував себе

як ведучого або програми «Спокойной ночи, малыши», або «Тушите свет» (замість Льва Новожонова). «Якщо я вестиму, поснуть усі о 9-й годині — і діти, і дорослі», — сказав він. «Я виступлю один раз, і їй забудуть і про «Курськ», і про Гусинського, і про Березовського, і настане ранок вітчизни», пообіцяв Жириновський.

Місце останнього спочинку

Президент РФ Володимир Путін ухвалив рішення розпочати операцію з підйому тіл екіпажу підводного човна «Курськ» і самої субмарини. Про це діляки повідомив журналістам після зустрічі з президентом віце-прем'єр Ілля Клебанов, який очолює урядову комісію щодо «Курська»...

Однак від ухвалення рішення до його виконання (а надто в даному випадку), як то кажуть, дистанція величезного розміру. За цей час відбулися ще чимало словесних баталій між протилежними пілляття тіл моряків і тим, хто вважає Баренцеве море місцем останнього спочинку екіпажу підводного човна. Так само, як і розмов про те, що ж стало причиною загибелі субмарини. А поки що, згідно з останніми заявами офіційних осіб, «евакуація» загиблих підводників відбудеться у жовтні нинішнього року. Раніше колись планувала розпочати роботи наприкінці вересня. Сам човен обіцяють підняти до 2001 року.

Не хочеться проводити паралелі, — та вони й не зовсім доречні, — але

практично водночас із заявою Клебанова уряд Швеції оголосив про намір заборонити спускання аквалангістів до корпусу порома «Естонія», що затонув у ніч на 29 вересня 1994 року в штирмовій Балтиці під час рейсу з Талліна до Стокгольма.

Про це заявила міністр без портфеля в міністерстві економіки Швеції Мона Салін на зустрічі з родичами загиблих пасажирів «Естонії». Як повідомляє шведська преса, приводом для зустрічі стали фільми, відзняті аквалангістами, котрі спустилися в серпні на глибину 312 метрів «Уан ігі», що належить американському мільйонеру Грегу Бексу. Про це «ГУ» писав свого часу. Нагадаємо: на борту судна перебувала група німецьких телевізійників, а

мета експедиції полягала в тому, щоб знайти нові факти, що проливають світло на обставини загибелі порома.

На відзнятих кадрах видно кілька тіл, що лежать на дні неподалік корпусу порома. Цілком зрозуміло у цьому зв'язку почуття родичів загиблих, які знову зажадали підйому останків своїх рідних і близьких.

Проте Мона Салін, що відповідає у шведському уряді за всі питання, пов'язані з «Естонією», прямо заявила: така операція не здійснюватиметься. Мало того, міністр роз'яснила родичам, що уряд має намір зміцнити статус місця загибелі порома як місця останнього спочинку і з цієї метою вживає зусиль, щоб переконати уряди ще деяких країн, і передовсім Німеччини, в потреби предявляти до вже чинного договору...

Дар'я ОСАДЧА.

Хроніка. Факти. Події

■ Кабул

Таджикистану загрожує вторгнення

Зоборені загони афганського руху «Талібан» захопили стратегічний район на півночі країни і вийшли до кордону з Таджикистаном. За підтримки танків та артилерії таліби зайняли район Імамсахі у провінції Кундуз. Там самим вони відірізали шляхи постачання військ Північного альянсу, що діють під командуванням Ахмад Шаха Масуда.

■ Ліма

Вибори відбудуться в березні

Позачергові президентські та парламентські вибори в Перу заплановано на березень наступного року. Про це оголосив міністр конституції цієї латиноамериканської країни Альберто Бустаманте. Потреба в них постала після звільнення президента Перу Альберто Фухіморі про те, що він їде у відставку.

■ Люксембург

ЄС має намір узгодити цінову політику

Міністри транспорту Європейського союзу обговорили хвилю акцій протесту проти високих цін на паливо, що протектилася Європою. Найперше, країни, які пішли на поступки в питанні про зменшення податків на паливо, зажадають, щоб надалі члени ЄС координували свої дії. Проте інші країни, зокрема Велика Британія, наполягатимуть на тому, що податкова політика — це внутрішня справа кожної держави.

■ Белград

Мілошевич побував у Чорногорії

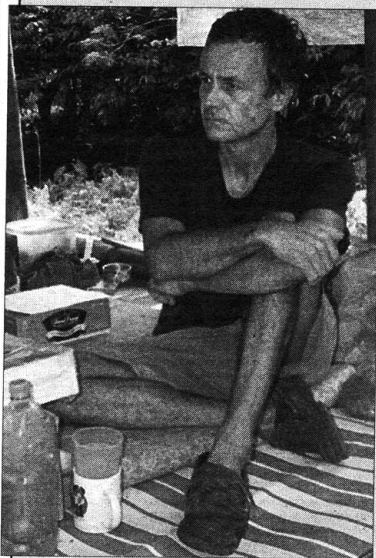
Президент Югославії Слободан Мілошевич виступив на передвиборчому мітингу в Чорногорії. Уперше з часів війни в Косово він вирушив за межі Сербії. Однак цей візит не був санкціонований владою Чорногорії. Прозахідний уряд цієї республіки закликає бойкотувати президентські вибори і підтримує заклики віддати Мілошевича під суд за обвинуваченням у воєнних злочинах.

■ Маніла

На острові Холо звільнено двох заручників

Двох французьких журналістів, яких захопили в заручники члени мусульманського сепаратистського угруповання «Абу Сайяф» на півдні Філіппін, звільнено під час бойових операцій філіппінських військ. Про це оголосив президент Філіппін Джозеф Естрада.

На фото АПІ: один із звільнених — Жан-Жак Гаррес.

Іспаністи вже на таджицькому кордоні

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

«Не жалею, не зову, не плачу...»

Десять років тому під таким самим заголовком я опублікував у місцевій «молодіжці» скандальне інтерв'ю з бунтівним першим секретарем найбільшого у Харкові Держзінського райкому партії, яка постанала не так проти вищих компартійних бонзів, як проти самої системи брехні та лицемірства. Може, цей крок і не справив би ефекту бомби, що вибухнула, на борю об'єкту КПУ, якщо б Капітолійна Гурова «зіскакала» на якесь інше задалегідь підготовлене тепле місце. Але вона пішла, гордовито і величаво, займатися корисною справою, працювати за фахом, педагогом, директором найнеобачнішого у місті технікуму. Мабуть, згрізнати голосніше дверима режисмові, який зміг себе, було неможливо.

Через десятиліття Капітолійна Дмитрівна не зрадила своїх принципів. Ми розмовляли напередодні визначної для неї дати, не буду уточнювати якої, оскільки йдеться про даму. Вона наче й не підпадала рокам, така ж енергійна, стрімка, вимоглива і до себе, і до навчальної пори. Однак чи можна жалувати через чесний громадянський вчинок. Про те, що ти відмовився від несприятливого, марного діла і зрозумів, можливо, головну справу свого життя — створив престижний навчальний заклад.

— Минуло десять років, промайнував не час — пішла у небутий колишня епоха. Чи не жалкуєте про свій вибір? Адже деякі колишні ваші колеги досі сидять у капіталістичному будівництві не менше, ніж колись у комуністичному. А ви так і залишилися... скромним директором скромного бізнес-коледжу.

Аж ніяк. Згадайте, що тільки не казали, коли я пішла з посади: і заколот на кораблі, і зухвалі лекари, і навіть зрада інтересів рідної партії, яка виростила і виховала мене. Однак у далекому уральському селищі виховувала нас, чотирьох дітей, насаперед мати, а турбуватися про кусень хліба нам доводилося самим, ос-

кільки змалку залишилися без батька, який загинув на війні. На партійну роботу К. Гурова прийшла за Горбачовським закликом. За її словами, вона намагалася більше зрозуміти, що та людина і допомогти провести в країні реформи. Але минали місяці, роки, а чіткої мети — навіщо була перебудова і якими результатами вона завершується — не бачив не лише простий народ, а й інтелігенція, яка вірила у можливість змін на краще. Генсек делав більше захоплювався політичною риторикою, а місцеві секретарі все перебулювали на свій лад. Саме тоді, встоявшись від цього фарисейства, секретар Гурова кинула виклик: коли ви так піклуетесь про добробут народу, про економічне зростання країни, візьміться нарешті за справу, ільоті працювати за фахом, а самої партії обов'язки виконуйте на громадських засадах.

Звичайно... веде далі Капітолійна Дмитрівна, — це був найвищий заклад до здорового глузду, тоді волаючого у мертвій пустелі. Але не зрозуміти цього я не могла. Правда, й помислити тоді не могла, що колишні партійні функціонери виявляться безневинними ягнятами у порівнянні з нинішніми чиновниками, які жирують вже не на партійній касі, а

на наших грошах, що відбрали у вигляді всьохватних податків. Тому й сьогодні, як і колись, немає жодної більш-менш чіткої урядової програми щодо перспектив розвитку країни, немає того всенародного єднання, бо немає усвідомлення, куди ми знову йдемо і яке суспільство намагаємося побудувати.

— Нерідко кажуть, що кримінальне.

— На жаль, але це більше схоже на правду, ніж на злу вигадку. Кабінет Міністрів зайнятий турботами одного роду, занадто більше одного роду — черговим розподілом солодкої піроти. Коли вже там турбуватися про добробут народу. Подивіться, які відверто зухвалі форми пограбування суспільства панують нині у нашій так званій ринковій економіці. Поки той чи інший товар дійде до споживача, його кілька разів перепродають, нерідко родини високих посадових осіб. Хіба ж ця невелика, але доволі могутня група погодиться колись на інші, чесні, правила гри?

— То що лишається: мовчати і закопуватися якнайглибше у власні городи або знову йти на площі і відновлювати справедливий головним аргументом пролетаріату — будинок?

— Мені здається, що вихід у чомусь третьому. Я думаю — у підготовці, у становленні нової генерації нової України. Саме цій меті я й присвятила своє життя останні десять років. І мені надзвичайно приємно, що ми з колегами досягли на цій ниві чималих успіхів.

Завдяки своїй цілеспрямованості та наполегливості К. Гурова спромоглася об'єднати два гинучі технікуми у Харківський бізнес-коледж. Ситуація, що склалася на той час в освіті країни, була більш ніж сприятливою для реформ: нікому до освіти не було ніякого діла — робити, що хочеш.

Нині це єдиний такий навчальний заклад країни, випускник якого має змогу отримати й робітничу професію, й ступінь магістра, й диплом бакалавра. У житті все може статися, подумала якось директор, але у людини має бути професія, спеціальність на будь-які випадки у житті.

Мабуть, не багато знайдеш сьогодні в Україні технікуми з кафедрально-факультетською системою підготовки студентів. До того ж очолюють кафедри і факультети педагоги, як правило, з професорським зв'язанням, а половина всього викладацького складу мають учену ступінь доктора або кандидата наук.

Цього року конкурс абітурієнтів становив майже чотири особи на місце. Вступають сюди діти практично з усіх областей країни. Навчаються переважно добре, бо не навчатися

гарно у зразкових умовах для навчання та відпочинку навіть важко.

Геть всі випускники Харківського бізнес-коледжу отримують направлення на працевлаштування. Не повірите, але престиж навчального закладу такий високий, що не можемо задовольнити (за умов загальної безробітності) попит на випускників.

Капітолійно Дмитрівно, мені відомо, що ваші студенти не лише старanno навчаються і отримують гарні стипендії, у тому числі й престижні, а й мають можливість завжди заробити на кишенькові витрати неоплати гроші, працюючи в торговій мережі ресторанів «Макдональдс».

— Знаєте, я свого часу поставила собі за мету, але ніяк не могла знайти для дітей гідного місця роботи у вільний від занять час. Мити посуд або пекти пірижки — несподобалося. А на сучасні технології громадського харчування наші місцеві бізнесмени аж ніяк не бажали переходити. Саме тоді й з'явилася ідея запросити в Україну всесвітньо відому фірму.

Минуло лише кілька років і я із задоволенням можу відзначити — і всі ми тому очевидці — ганебна проблема наших брудних італенів зникла. На зміну їм прийшли затині ресторани, кафе і бари. Вони нині не лише дотримуються «Макдональдса», а й у чомусь намагаються його обійти. Як цьому не радіти. Краса, чистота, увага, смачна їжа — це ж завжди добре і приємно. А для наших випускників — утіха. Бо для багатьох з них у цьому все життя.

Микола КОСІЙ.

На фото: ректор Харківського бізнес-коледжу К. Гурова.

Три роки на вибоїнах вітчизняного ринку

(Початок на 1-й стор.).

Звичайно, сьогодні, приміром, безглуздо було б недооцінювати недавнє поповнення сімейства «Таврії» — той самий автомобіль ЗАЗ-1103 «Славути» або його модифікацію — ЗАЗ-1103-07. Але... Либонь, не випадково вони не витримують конкуренції навіть з ужиновими іномарками. При цьому можна багато про що говорити, починаючи від визначення вартості «АвтоЗАЗу» перед створенням СП і закінчуючи цінами на його нову продукцію. Та я про інше.

Створення конкурентоспроможної моделі автомобіля потребує і часу, і, головне, чималих капіталовкладень. Інвестиційні зобов'язання корейських партнерів тепер більше нагадують казку, яку нам так і не доказали — після кризи, що охопила Південно-Східну Азію, «казка» занедажда. А тут іше Кабмін, попри всі можливі протипоказання, за рецептом ЄС підписує вкорму «пігулку» — прийняв постанову про збільшення до 8 років «віку» уживаних іномарок, які завозять в Україну. До того ж скасовано мінімальну митну вартість імпортованих товарів: від тютюнових і лікеро-горілчанних виробів до автомобілів. Чи не опиниться СП після такого крутого виражу взагалі на узбіччю?

Ощадливість межі не має: в кінці тунелю світло виникає.

Нині можемо лише шодкувати, що «південнокорейський тигр» — корпорація «ДЕУ» — не розраховує свого стрибка на фінансово-промисловому ринку.

Побутує думка, ніби «тигра» підштовхнули до економічного провалу ті, кого налякав бурхливий розвиток корейського автомобілебудування. Що ж, коли це так, мети досягнуто — корейську автопромисловість сполучують на пні. Чи дійде черга до заборіжних партнерів — дочірньої компанії корпорації «ДЕУ» — «ДЕУ Моторс»? Питан-

ня тим паче актуальне, що здавалося б, уже укладена угода між знаменитим «Фордом» та південнокорейською корпорацією так і не відбулася. Спочатку «Форд» оголосив, що купує не акції, а активи. Тепер весь світ облетіла інформація, що борги південнокорейських автомобілебудівників виявилися не під силу навіть всесильному «Фордові».

Найімовірніше, «ДЕУ Моторс» не вдасться об'єднати свої капітали з лідером у галузі автомобілебудування. То що ж чекає на наш «АвтоЗАЗ»?

Принципні ті моделі, які невдовзі надійдуть в Україну для великоузлового складання, не будуть з американським, скажемо так, акцентом. Передбачає за нинішньої вітчизняної політики ставлення потенціальних покупців південнокорейської корпорації до самого проекту СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ» не так уже й важко. Так який сенс «Форду» чи будь-якій іншій потужній компанії зв'язуватися з виробництвом автомобілів в Україні, якщо їх дешевше сюди завозити?

Так, недосконалість нашої законодавчої бази давала право ЄС твердити, що Україна порушує наявні міжнародні угоди про вільну торгівлю (ГАТТ — СОТ), а також Угоду про партнерство і співробітництво між Україною та ЄС. Та чому, поспішивши скасувавши нормативні акти, що викликали невдоволення Європи, вдосконалення правової бази щодо захисту власного ринку залишили «на потім»?

Над авторинком клубочаться хмари...

— Це відставання завдає відчутного удару і вітчизняним виробникам, і офіційним імпортерам нових автомобілів, руйнує ринок продажів нових автомобілів, який швидко почав формуватися, робить неможливим подальший розвиток нашого проекту, — зазначає голова ради директорів ЗАТ «АвтоЗАЗ-

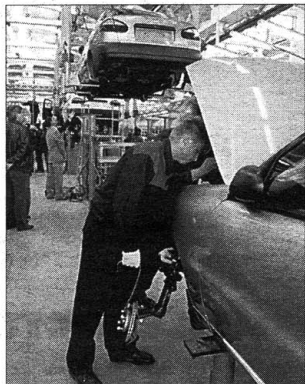
ДЕУ» Олег Папашов. — Зуважте, адже ми не кажемо: «Дайте нам ще якісь пільги, захистіть СП...». Навіть прями дотачі з бюджету на випуск кожного нашого автомобіля, проблему не вирішать. Бо у нас немає авторинку. Такого, як у Польщі, Румунії, Туреччині...

Правове поле, в якому функціонують наш автобізнес — і в цьому Олег Папашов, безперечно, має рацію, — дуже й дуже далеке від досконалості. І ЄС має право заявити нам претензії. Однак чому Європа так замешувалася? Ми що, якась затрота? Випустили торік близько 6 тисяч автомобілів і вже ставимо загрозу для всієї європейської спільноти?!

Я розумію, якби ми виробляли, припустимо, 100 тисяч машин на рік і за раніше наданих пільг контролювали 60–80 відсотків нашого ринку, то інша справа. Але і в ЄС розуміють, що рано чи пізно український уряд схаменеться і надасть можливості для розвитку національного автомобілебудування. А навіщо це Європі, де перевиробництво власних автомобілів? Навіщо втрачати український ринок? До того ж в Україні з розвитком власної автопромисловості одразу ж з'являється СП з виробництва комплектуювальних. І рівень цих комплектуювальних виробів — якість і ціна — буде такий, що вже за кілька років до третини обсягів поставок на європейські заводи-автоскладальники здійснюватиметься з України. Звідси і прагнення ЄС поховати нашу автопромисловість іше в зародку, поки вона не зіп'ялася на ноги. Навіщо віддавати Україні тисячі робочих місць?! От і наш Ан-70 до Європи не пустили!...

Гаразд, ми згодні відкрити свій авторинок, перетворимо Україну на автосмітник, ставимо хрест на вітчизняному автомобілебудуванні. Але тоді... Забезпечте в Європі замовлення на Ан-70. Хто з наших політиків хоч сло-

Хрест на вітчизняному автомобілебудуванні ще не поставлено. Але до цього йде.

во мовив про це на міжнародній арені, під час переговорів з європейцями? Може, в нас просто немає державної політики щодо розвитку власної промисловості?

Однак ми також не маємо й інших джерел поповнення бюджету, окрім створення робочих місць. Є робоче місце — є надходження до бюджету і з зарплати, і з обсягу виробленої продукції. Тому наведення порядку на авторинку — завдання більш ніж актуальне. Хоча його розв'язання лежить знову ж таки на плечах уряду членів глумачитиме як надання урядом чергових пільг для «АвтоЗАЗу». Для того, щоб той самий пенсіонер вчасно отримував нормальну пенсію, з імпорту автомобілів, даруйте, треба платити. Хочеш кататися на іномарці, будь ласка, заплаати. Як в усіх інших країнах.

Олександр АБЛЮКОВ.

Зaporізька область. Фото Бориса ДВОРНОГО.

Що ж чекає на наш «АвтоЗАЗ»?

Арбитражний суд г. Севастополя (99011, ул. Суворова, 21) по заявлению Проминвестбанка Украины (отделение в г. Севастополе Республики Крым — 99011, г. Севастополь, ул. Советская, 9) признал банкротами отсутствующих должников и открыл ликвидационную процедуру:

— дело № 20-7/202 МККП «Алиот» (99905, г. Севастополь, с. Орлино, ул. Переселенская, 15) текущий счет 26009301335678 в Севастопольском отделении Проминвестбанка Украины, МФО 324515.

Ликвидатор Синицын В. П.
— дело № 20-3/169 ООО «Авто-ранчо» (являющееся правопреемником МНПП «Феолент») текущий счет 26009301335850 в Севастопольском отделении Проминвестбанка Украины, МФО 324515, ОКПО 24870645. Ликвидатор Дрогайшев А. О.

Требования кредиторов принимаются в месячный срок ликвидационной комиссией.

Позачергові загальні збори акціонерів ВАТ «Баницький льнозавод»
Відбудуться 6 листопада 2000 р. об 11.00 за адресою: Сумська обл. Глухівський р-н, сел. Баничі.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту загальних зборів акціонерів.
2. Внесення змін до Статуту ВАТ.
3. Затвердження річного звіту правління ВАТ.
4. Вибори органів управління ВАТ.
5. Напрями діяльності ВАТ у 2001р.

Общество с ограниченной ответственностью «Евросервис» (код 25180256) сообщает о своей самоликвидации. Претензии принимаются в течение месяца со дня публикации объявления по тел.: (0572) 50-81-30.

Відкрите акціонерне товариство «Галакстон» повідомляє про ліквідацію Представництва ВАТ «Галакстон», яке знаходилося за адресою: Дніпропетровська область, Софіївський район, смт. Софіївка, вул. Шкільна, 6.

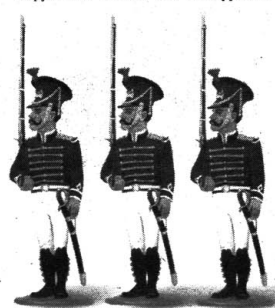
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за місцем знаходження ліквідаційної комісії, а саме: 02002, м. Київ-2, вул. М. Раскової, 4.

ОАО «Коровай» сообщает, что в № 129 от 21 июля 2000 г. газеты «Голос Украины» была допущена ошибка в объявлении о возбуждении дела о банкротстве МЧП «Панорама» и ЧП «Трайидент».

Следует читать:
МЧП «Панорама» — г. Луганск, кв-л Южный, д. 10, кв. 31. код 20155495.
ЧП «Трайидент» — код 24045266.

Товариство з обмеженою відповідальністю «АВТ», зареєстроване Мінською райдержадміністрацією в м. Києва, ідентифікаційний код 24918725 повідомляє про перетворення у дочірнє підприємство «АВТ» товариства з обмеженою відповідальністю «Стоік-Авто».

В країну казок Копенгаген ВІДПЕР ТРИЧІ НА ТИЖДЕНІ

(044) 2218380
(044) 2186730
E-mail: booking@p.kiev.ua
www.ukraine-international.com

Міжнародні Авіалінії України
Ukraine International

Українсько-кіпрське повне товариство з іноземними інвестиціями компанія «НЕС-КО КРЕДИТ» Горлана С. Ю. та фірми «Estate Enterprises Limited» код ЄДРПОУ 21855444, оголошує про припинення своєї діяльності. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня виходу оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Жуковського, буд. 2-Б, кв. 45, тел. (0562) 32-00-32.

Арбитражним судом Львівської області порушено справи про банкрутство за заявами ДПП Львівської області до:

1. СП «Хебі-Сокаль» (80000, Львівська область, Сокальський район, м. Сокаль, вул. Яворницького, 105), код ЄДРПОУ 22393081, р/р 26007242059001 в Червоноградській філії КБ «Приватбанк», МФО 325882, справа 7/88-7/128.

Розпорядник майна арбітражний керуючий ліцензований спеціаліст Шпалак Володимир Іванович (ліцензія № 000074 від 10.01.2000 р.)

2. Приватне підприємство «Галичі» (81200, м. Перемішля, вул. Міжгірська, 6), р/р 2600530120000 в Перемішлянському відділенні Ощадбанку № 6330, справа 7/40-23/61.

Розпорядник майна арбітражний керуючий ліцензований спеціаліст Градлох Олександр Іванович (ліцензія № 000126 від 18.01.2000 р.)

3. ПП «Неотер» (Львівська обл., м. Золочів, вул. Шашкевича, 44) р/р 26000243011001 в Золочівській філії КБ «Приватбанк», МФО 325752, справа 7/53-23/79.

Розпорядник майна арбітражний керуючий ліцензований спеціаліст Вознякевич Н. І. (ліцензія №000258, від 06.03.2000 р.)

Арбітражний суд Львівської області приймає заяви кредиторів та санаторів протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою: (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81).

ЗАТ «Солонишівський комбінат меблевих деталей» повідомляє, що 20 жовтня 2000 року о 10.00 відбудуться позачергові збори акціонерів за адресою:

с. Солонишівка, вул. Заводська, 1 в приміщенні складу готової продукції цеху ДСП.

Порядок денний:

1. Перевибори голови правління.
2. Вибори членів правління.

Початок реєстрації з 8-30.

Правління ЗАТ «СКМД».

Відкрите акціонерне товариство «Галакстон» повідомляє про ліквідацію Представництва ВАТ «Галакстон», яке знаходилося за адресою: Дніпропетровська область, Софіївський район, смт. Софіївка, вул. Шкільна, 6.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за місцем знаходження ліквідаційної комісії, а саме: 02002, м. Київ-2, вул. М. Раскової, 4.

ОАО «Коровай» сообщает, что в № 129 от 21 июля 2000 г. газеты «Голос Украины» была допущена ошибка в объявлении о возбуждении дела о банкротстве МЧП «Панорама» и ЧП «Трайидент».

Следует читать:
МЧП «Панорама» — г. Луганск, кв-л Южный, д. 10, кв. 31. код 20155495.
ЧП «Трайидент» — код 24045266.

Інформація про фінансово-господарську діяльність, що публікується емітентом у друкованих виданнях

Найменування емітента

Код за ЄДРПОУ
Номер свідоцтва про державну реєстрацію емітента
Дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію
Місцезнаходження (поштова адреса)
Емітента
Міжбанківський код та телефон
Факс
E-mail

Основні види діяльності (код)
Кількість акціонерів
Чисельність працівників у емітента на кінець звітного періоду
Статутний капітал (тис. грн.)
Номінальна вартість простих акцій (грн.)
Кількість простих акцій (шт.)
Частка простих акцій в статутному капіталі (%)
Кількість привілейованих акцій (шт.)
Частка привілейованих акцій в статутному капіталі (%)
Сумарна вартість непогашених облігацій за номінальною вартістю (тис. грн.)
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)
Адреса, за якою звертатися з питань ознайомлення з річним звітом емітента
Дата початку виплати дивідендів (якщо вони будуть виплачуватися)
Дата закінчення виплати дивідендів
Дата початку виплати процентів за облігаціями
Дата закінчення виплати процентів за облігаціями
Дата погашення облігацій

Юридичні особи, послугами яких користується емітент

Найменування	Місцезнаходження	Номер ліцензії (дозволу)
Реєстратор емітента	АКБ «Укробанк»	49000, м. Дніпропетровськ, вул. Мечникова, 11

Відкрите акціонерне товариство «Мода-сервіс»

194-5338
9557-AT
12/08/1994
49070, м. Дніпропетровськ
вул. Центральна, 14
(0562) 45-22-72
744-64-20

(назва)
Індивідуальне поштова одягу 732

Кількість акціонерів	Чисельність працівників у емітента на кінець звітного періоду	Статутний капітал (тис. грн.)	Номінальна вартість простих акцій (грн.)	Кількість простих акцій (шт.)	Частка простих акцій в статутному капіталі (%)	Кількість привілейованих акцій (шт.)	Частка привілейованих акцій в статутному капіталі (%)	Сумарна вартість непогашених облігацій за номінальною вартістю (тис. грн.)	Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	Адреса, за якою звертатися з питань ознайомлення з річним звітом емітента	Дата початку виплати дивідендів (якщо вони будуть виплачуватися)	Дата закінчення виплати дивідендів	Дата початку виплати процентів за облігаціями	Дата закінчення виплати процентів за облігаціями	Дата погашення облігацій
499		883,6	5,25	164501	100,00										

12 квітня 2000
49070, м. Дніпропетровськ, вул. Центральна, 14

Торгові цінніми паперами, з якими укладено договори на розміщення випусків цінних паперів
Юридичні особи, уповноважені емітентом продавати (купувати) його цінні папери
Юридичні особи, уповноважені емітентом виплачувати дохід по його цінних паперах
Аудитори (адиторські фірми), які надають аудиторські послуги емітенту

Основні показники фінансово-господарської діяльності

Найменування показника	Звітний період	Попередній період
Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (тис. грн.)	985,1	
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг) (тис. грн.)	888,9	
Чистий прибуток (збиток) (тис. грн.)	183,1	1901,2
Необоротні активи (тис. грн.)	288,9	235,8
Оборотні активи (тис. грн.)		
Довгострокові зобов'язання (тис. грн.)	233,5	216,1
Поточні зобов'язання (тис. грн.)		
Загальна сума коштів, витрачених емітентом на викуп акцій протягом періоду (тис. грн.)		
Кількість акцій, викуплених емітентом протягом періоду (шт.)		
Загальна сума коштів, витрачених емітентом на викуп облігацій протягом періоду (тис. грн.)		
Сума сплачених відсотків за облігаціями (тис. грн.)		
Кількість облігацій, викуплених емітентом протягом періоду (шт.)		

«Сатанинська кров» у жилах болеславчицької трагедії

Активність військових у зоні лиха швидше насторожує, ніж заспокоює

Звітка про трагедію в «токсикодермичних» селах на Миколаївщині стала несподіваною лише для тих, хто не відомо про докопання ракетних начиння та не чує про жваві ліквідаційні процеси у 43-й ракетній армії.

Обійзайся з ситуацією люди навіть попередній висновок столичних медиків про ракетно-гептилову причину трагедії сприйняли як належне. Достатньо швидко з восьми висунутих версій походження токсикодермії, шість — інфекційна, алергічна, радіаційна, пестицидна, діоксидна, отруєння токсичними металами — відпали. «Конкурувати» з ракетно-гептиловою залишили лише ніпратіти.

Вони й зрозуміли. Бо не так просто людину зі здоровим глуздом змусити очікувати більшої небезпеки від засадженого каунами чи цибулею поля (так звали «корейська» версія), ніж від доброго десятка шахтно-пускових установок ядерних ракет, розташованих довкола, чи тим паче розбитого ракетного мотельника за чотириста метрів від села. Хоч би яка сьєзоточива та цибуля була.

Генерали знають більше, ніж кажуть

Активні пошуки військовими спростувальних аргументів і висадка в зоні токсикодермічного лиха десанту військових медиків на чолі з генералом Володимиром Білим швидше насторожують, ніж заспокоюють. Військмедики, як ніхто інший, мають розуміти жадність впливу ракетного палива на людський організм (кажуть, що одна крапля на заливисті отрути щіле місто). Хоча керівник «ескупівлі у погоню» заявляє, що випадків захворювань на токсикодермію серед безпосередніх ліквідацій ракет не зафіксовано, це не означає, що «Сатана» (ракета РС-18) не залишила хворобливої позначки на їхньому здоров'ї.

«За період проведення демонтажних робіт у 43-й ракетній армії інфекційні захворювання серед військовослужбовців групи заправки та транспортування компонентів палива зросли в 3,8 рази, системи кровобігання — у 2,6 рази, органи травлення — втричі, у 80% обстежених виявлено значне посилення переокислення ліпідів, що свідчить про активізацію неспешіфічного механізму, а з ним — порушення структурно-функціональної цілісності мембран клітин людського організму...» — читаємо в одному з узагальнених документів МО, підписаному самим генералом В. Білим. Там же йдеться і про перевищення допустимих норм токсинів в організмі цієї групи ракетників, відхилення у 42% муніципальних параметрів.

Недана голіміч Миколаївни пропонує своєму керівництву домогтися заочнодоного прирівняння ракетних ліквідацій до чорнобильської.

У загалі доповіді-довідки В. Білого вказується на визнання військовими медиками того, що перебіг специфічних негативних змін в організмі обстежених ракетників не описані в доступній літературі й потребують подальших наукових досліджень. Якщо у такому становищі фахівці інституту проблем військової медицини, то що вже казати про цивільних, від яких ми чекаємо встановлення причин хвороби й реєстрів видужання?

Апелюючи до медиків, не забуваймо, що ситуацію могли б допомогти прояснити й інші фахівці. Коли йдеться про можливі шляхи забруднення криниць у зоні екологічного лиха, пригадаймо, як ще восени 1996 року народний депутат України підполковник Микола Петренко в інтерв'ю «Голосу України» звертав увагу на зникнення води у криницях кількох сіл сусідньої Кіровоградської області — саме після піарних поїздок до зоні розбитих шахтно-пускових установок 43-й ракетної армії. За висновками тодішнього проектно-вишукувального інституту «Дніпродіпродгосп»,

«найбільш вірогідною причиною різкого зниження рівня води у криницях є розуціднення, посилення тріщинуватості й водопровідності водомісних порід під дією вибухів і витік її у нижні горизонти». Не менш тривожним було і застереження спеціального конструкторсько-технологічного бюро кріотенної техніки Фізико-технічного інституту низьких температур НАН України: «Слід зазначити, що в районі Кіровоградщини з її великими поклами радіоактивних руд і джерелом радіоактивних вод імовірна можливість виникнення під час підриву шахт нових русел, зміни чи посилення виходу радіоактивної води». Цікаво, чи істотно відрізняється структура підпруги сусідніх районів Миколаївщини?

«Вічнозелені» долари чи зелені екологи. Чия візьме?

Як на мене, то дуже хибно було б вбачати у виправдальний позиції військових насамперед чергову спробу захистити честі військового мундира чи тим паче небажання відшкодувати завдані населенню збитки. Честь, як ринковий товар, сьогодні здешевіла, а відшкодування нанесених платникам податків збиток за рахунок бюджетної організації (тих само платників податків) — для нас традиційний нонсенс.

Коли вже шукати завоюнку в матеріальних інтересах військового відомства, то в інших. Ядерне роззброєння в Україні вже багато років поспіль здійснюється винятково на іноземні кошти — на ліквідацію ракетних комплексів СС-18, СС-24 отримано мільйонів американських доларів і сотні одиниць ліквідаційної супертехніки й обладнання. Ліквідаційний процес фактично економізовано і певною мірою... «приватизовано». Хочете — вірте, хочете — ні, та тендери за участю провідних у ракетній галузі спеціалістів вигравали, як правило, кілька вининищих приватних малаовищих фірмочок, проти у свою чергу... часто наймали для ліквідаційних робіт уже згаданих провідних у ракетній справі вітчизняних фахівців. Але вже за половину отриманої від американців суми. (Для заінтригованих таким бізнес-феноменом — дві маленькі деталі: штаб 43-й ракетної армії розташований у Вінниці, серед засновників вининищих фірмочок — дорослі генеральські діти і вірна генеральська жона.) Скандали!

Після цього неважко здогадатися, що болеславчицька трагедія — це як сухі джерела, в небажале для ракетних генералів, та й усього військового відомства, дедаль розтіляе багатячко скандалу, яке завтра може розгорітися на весь світ.

Мало того, що поперек дороги транспорту

з черговою зліквідованою СС-24 заманеться стати ще якомусь обуреному сільському гурту, як це днями трапилося в Болеславці (не така то вже для військових і перепона). І навіть не біда, що хтось помітить «маленьку розбіжність» між пропозиціями деяких державних мужів отримати закордонну фінансово-матеріальну допомогу на ліквідацію наслідків трагедії (з валютного завжди веселіше...) і резолюцію мітінгу в Первомайському з вимогою залучити до робіт у зоні екологічного лиха міжнародні організації.

Берімо вище — чи не спаде комуся «красмольна» думка поставити запитання глибше: якщо за тоталітарних часів СРСР стратегічні ракетники могли так легковою смертоносних решітків СС-18, то як могли поведетися з таким решітками в нинішній до «неприспосібного вольтотів» часі? Коли зоставлений Україні третій за силою у світі ядерний кулак делалі більше набуває рис полігону заробітчанства генералів і фірмачів.

Нас заспокоюють, коли йдеться про можливу небезпеку від ліквідації сорока трупопаливних ракет СС-24 довкола «токсикодермичних» сіл. Мовляв, місяця закоронені ракетних комплексів сумлінно рекультивують, перетворюють на мальовничі зелені поляни. Але і решітки «Сатани» у зполучному мотельника для чотирисот метрів від Болеславця свого часу також сумлінно залили парафином, засипали землем. На нозом, кажуть, перед тим, як розрізи бульдозером «мисливці» за колдировими металами, селяни випалили дубоу...

До того ж гептилова кров «Сатани» — не останній «дарунок» ядерного роззброєння України. Після того, як остаточно позбавимося 44 важких бомбардувальників Ту-95МС і Ту-160 та 1068 ракет повітряного базування, загатні нести ядерні боеголовки до берегів США, нам дстатунуть тисячі тонн іншого високотоксичного палива — делітну. Процес також фінансується іноземними державами і економіюваннями. За моїми даними, між двома службами військового ві-

домства було розгорілася конкуренція за право ліквідації й утилізації цієї зброї. Та чи не основні контракти знову дісталися тим самим приватним вининищим фірмам. Виходячи з економічної вигоди, будуватимуть нові термінали-сховища делітну, мотильнік виходів. Де гарантія, що гору візьмуть несміливі застороги руху зелених, а не інтерес до «вічнозеленого» доларової купюри? Торік генеральна військова інспекція при Президентові України, перевіряючи ліквідаційний процес, констатувала призупинення американською стороною фінансування екологічних досліджень ліквідаційних авіа-об'єктів.

Зрозуміло, що всі ці обставини не можуть бути прямими доказами гептилової версії болеславчицької трагедії (це той випадок, коли дуже хочеться помитися за припущенням). Але навіть коли таких доказів і не знайдемо, не хотілося б, щоб повторилася історія з чернівецьким лихом. Пригадайте, причин обійсання дітей тоді так і не встановили, та військова версія (через місто вночі шось там перевозили військові) залишила найбільш тривожний присмак. У болеславчицькій трагедії військової наслідати помітніше. Навіть коли й вдасться довести свою непричетність до трагедії і якнайкраще ліквідувати дислокований в Україні колись третій за потужністю у світі ракетно-ядерний кулак, ми все одню матимемо цілком логічні підстави шукати причини таких катаклізмів насамперед у найбільших місцях дислокації українських «першинтів» — потенційно мовильні зоні екологічного лиха.

Анатолій БЕНЬ.

Р. С. Коли цей матеріал уже було підготовлено до друку, голова урядової комісії з розслідування причин масового захворювання віце-прем'єр Микола Жулинський повідомив, що ємист ніпратіє і хімічних речовин у ґрунті й воді не виходить за загальноустановлені норми. Отож ніпратіє версії захворювання на токсикодермію відпадає, залишається ракетна...

Передплатники будь-якого нашого видання зможуть узяти участь у розігрітті захоувальних призів. Тим, хто зробить свій вибір і передплатить нашу газету, необхідно надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробить позначку «Передплата-2001».

Розіграш проводитиметься у два етапи. У січні в першому етапі розіграшу візьмуть участь і ті, хто передплатив наші видання на перше півріччя, і ті, хто передплатить газету на весь рік. Останні візьмуть участь і в другому етапі розіграшу лотерей, який відбудеться влітку. До них приєднаються ще й ті, хто передплатить наші видання на друге півріччя 2001 року.

Хто передплатить газету одразу на весь рік, двічі матиме шанси виграти захоувальний приз. Як і раніше, завдяки нашим спонсорам розігруватимуться найрізноманітніші призи: від складної побутової техніки — до сільськогосподарських продуктів.

Спробуйте і вииграйте!

Редактор номера Анатолій МАРЦИНОВСКИЙ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСКИЙ, Віталій СУДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За ємист та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавць.
- Редакція не завмирує політичні позиції авторів публікацій.
- За точність викладення фактів відповідальність несе автор.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідство про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Зам. 0311170. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Чи є ракетні «точки» больовими?

Обстеження місць, де раніше дислокувалися ядерні крилаті ракети, розпочали спеціалісти Вінницького обласного управління екологічної безпеки. Відповіли на запитання: «Чи є ракетні «точки» больовими», чи не найбільше хвилює військових льотчиків із двох підрозділів ВПС, що нині базуються на місці колишніх ракетних дивізіонів.

Командування ВПС звернулося з проханням перевірити ґрунт на предмет виявлення продуктів розпаду ракетного палива. На території області, це вже не таємниця, було 24 ракети середньої дальності, що експлуатувалися на річковому паливі. Із них сховано у шахтах, стільки ж — на поверхні. З усіх цих місць, як повідомив заступник начальника управління Іван Гриник, спеціалісти візьмуть проби ґрунту для лабораторних аналізів. Допомогти екологам у нелегкій справі могли б самі ракетники — у Вінниці, як відомо, дислокується штаб 43-ї РА. Але ті, на відміну від льотчиків, зайняті іншою позицією: моя хата скраю. До чого це призводить, видно хоча б із трагедії, що сталася у Первомайському районі Миколаївської області.

Вінницька область.

Віктор СКРИПНИК.

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-62; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.rel.com